

॥ ४९ ॥ सिद्धिर्भक्षः आलवतो जितचित्तस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ शल्यः कृष्णतुल्यः बाणशकटबहुलनयाषाणानामक्षय्यत्वं ज्ञेयं एवं बद्धश्वत्वेन दिव्याश्वजयइत्याह अयं
सर्वपर्वतनवद्वीपाहृतवीराससागरा ॥ पुत्रपौत्रप्रतिष्ठाते भविष्यत्यद्यपार्थिव ॥ ४९ ॥ नाशक्यं विद्यते मेघत्वस्त्रियार्थं विशेषतः ॥ सम्यग्धर्मनुरक्तस्य सिद्धिरात्मव
तो यथा ॥ ५० ॥ नहि मां समरे सोढुं संशक्तो भिन्नतरु यथा ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं येन हीनोऽस्मि फाल्गुनात् ॥ ५१ ॥ ज्यातस्य धनुषो दिव्या तथा क्षय्ये मे हेषुधी ॥ सा
रथिस्तस्य गोविंदो मम तादृहः विद्यते ॥ ५२ ॥ तस्य दिव्यं धनुः श्रेष्ठं गांडीवमजितं युधि ॥ विजयं च महद्दिव्यं ममापि धनुरुत्तमं ॥ ५३ ॥ तत्राहमधिकः पार्था द्रुप
तेन पार्थिव ॥ येन चाप्यधिको वीरः पांडवस्तन्निबोध मे ॥ ५४ ॥ रश्मिग्राहश्च दाशार्हः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अग्निदत्तश्च वै दिव्योरथः कांचनभूषणः ॥ ५५ ॥
अच्छेद्यः सर्वतो वीरवाजिनं श्रमनोजवाः ॥ ध्वजश्च दिव्यो द्युतिमान् वानरो विस्मयंकरः ॥ ५६ ॥ कृष्णश्च स्रष्टा जगतोरथं तमभिरक्षति ॥ एतैर्द्रव्यैरंहं हीनो यो
द्भुमिच्छामि पांडवं ॥ ५७ ॥ अयं तु सहशः शौरैः शल्यः समिति शोभनः ॥ सारथ्यं यदि मे कुर्याद्भुवस्ते विजयो भवेत् ॥ ५८ ॥ तस्य मे सारथिः शल्यो भवत्वसुकरः
परैः ॥ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानि वहंतु मे ॥ ५९ ॥ रथाश्च मुख्या राजेंद्रयुक्तावाजिभिरुत्तमैः ॥ आयांतु पश्चात्स तं मामेव भरतर्षभा ॥ ६० ॥ एवमभ्यधिकः
पार्था द्रविष्यामि गुणैरहं ॥ शल्योऽप्यभ्यधिकः कृष्णादर्जुनादपि चाप्यहं ॥ ६१ ॥ यथाश्वत्थदयं वेद दाशार्हः परवीरहा ॥ तथा शल्यो विजानीते हयज्ञानं महारथः
॥ ६२ ॥ बाहुवीर्यसमो नास्ति मद्राजस्य कश्चन ॥ तथास्त्रे मत्समो नास्ति कश्चिदेव धनुर्धरः ॥ ६३ ॥ तथा शल्यसमो नास्ति हयज्ञाने हि कश्चन ॥ सोऽयमभ्यधिकः
कृष्णाद्रविष्यति रथो मम ॥ ६४ ॥ एवं कृते रथस्यो हंगुणैरभ्यधिकोर्जुनात् ॥ भवेयुधि जयेयं च फाल्गुनं कुरुसत्तम ॥ ६५ ॥ समुद्यातुं न शक्यं तिदेवा अपि सवास
वाः ॥ एतत्कृतं महाराज त्वयेच्छामि परंतप ॥ ६६ ॥ क्रियता मे षकामो मे मावः कालोऽत्यगादयं ॥ एवं कृते कृतं सद्यं सर्वकामैर्भविष्यति ॥ ६७ ॥ ततो द्रक्ष्यसि संग्रा
मे यत्करिष्यामि भारत ॥ सर्वथा पांडवान्संख्ये विजेष्ये वै समागतान् ॥ ६८ ॥ नहि मे समरेशक्ताः समुद्यातुं सुरासुराः ॥ किमु पांडुसुताराजनरणे मानुषयोनयः
॥ ६९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तव सुतः कर्णेनाहवशो भिना ॥ संपूज्य संप्रहृष्टात्मा ततोराधेयमब्रवीत् ॥ ७० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एवमेतत्करिष्या
मियथा त्वं कर्णमन्यसे ॥ सोपासंगारथाः साश्वाः स्वनुयास्यंति संयुगे ॥ ७१ ॥

मित्यादिना ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥